

Závěry druhého kola hlavního líčení u pražského soudu

v příběhu Mostecká uhelná

V týdnu od 18.2. do 22.2. během měsíčního úplňku proběhlo druhé kolo hlavního líčení u pražského soudu ve věci Mostecká uhelná a já jsem šťastný a spokojený. S velkou vděčností děkuji Existenci či Bohu za to, že se už naplno otevírá celá pravda o MUS.

Druhé kolo hlavního líčení bylo zaměřeno především na výslechy různých svědků. Z toho, jak si tito svědci pamatovali skutečnosti před 20-ti lety, pro mě jasně vyplývá, že je opravdu shromážděno již mnoho důkazů umožňujících naše trestní stíhání zastavit. Sám jsem to navrhnul hned první den, ale vím, že nás čeká ještě dokončení čtení celého spisu a výslechy dalších svědků. Takže zastavení lze očekávat spíše až v říjnu.

Jediným svědkem, který se silně snažil podporovat verzi obžaloby, byl pan Češka. Při jeho výslechu se ale rychle ukázalo, že má velmi selektivní paměť. Zopakoval spoustu tvrzení, na nichž byla obžaloba postavena, ale už si nechtěl či neuměl rozpomenout na nic, co v té době bylo pozitivního. Pamatuje si, že podal několik trestních oznámení na management MUS, protože se domníval, že jsou z MUS nezákonně vyváděny peníze. Ale už si nepamatoval, jak dopadly a ani se nezajímal o jejich výsledek. Přitom všechna jeho trestní oznámení prošetřila policie a odložila je s tím, že v MUS zákony porušeny nebyly a že šlo o zcela legální operace. Jinými slovy tím bylo řečeno, že jeho trestní oznámení se nezakládala na pravdě. Stejně tak nebral vůbec v úvahu, že MUS byla každoročně prověřována auditory, protože byla na Burze CP.

Pan Češka svá tvrzení ani ničím nedokládal a využíval jen svou víru k tomu, aby stále opakoval své domněnky jako absolutní pravdy. Bylo to vystoupení zaujatého a negativně naladěného člověka, který si nechtěl přiznat, že hlavní chybu udělal vlastně on, mimo jiné tím, že nereagoval na nabídku z 2.4.1998. Vysvětlil si to však tak, že si prý myslel, že nebyla míněna vážně. Tato nabídka však byla oficiálně doručena na Ministerstvo financí i Ministerstvo průmyslu a obchodu a byla míněna vážně.

Nevím, z jakého důvodu pan Češka tak aktivně bojoval proti privatizaci MUS, ale zcela jasně se při výslechu ukázalo, že se ve své funkci choval neprofesionálně a že vlastně jen zneužil své funkce předsedy FNM k osobním útokům. Přiznal mimo jiné, že nikdy neučinil žádné skutečné konkrétní kroky na podporu růstu hodnoty MUS a na sjednocení zájmů akcionářů podporujících rychlou restrukturalizaci MUS. Nikdy nedokoupil na trhu CP 4% akcií MUS, které by mu stačily k získání majority. Ani nikdy nepřišel do MUS nebo za ostatními akcionáři s nějakým svým konkrétním návrhem. Vlastně mu byl osud MUS ve skutečnosti lhostejný, i když na veřejnosti stále křičel, že mu někdo „krade MUS pod zadkem“. MUS ale nebyla jeho. FNM vždy vlastnil pro stát jen kontrolní minoritní balík 34% akcií MUS a spravoval ještě dalších 12% akcií pro jiné účely. Zbytek patřil obcím a tisícům drobných akcionářů, kteří vzešli z kupónové privatizace, a ti se rozhodli své akcie prodat. Konec konců český stát to vzápětí udělal také, protože to pro něj bylo výhodné.

Za svého působení si ale pan Češka z FNM odnesl jako soukromá osoba nelegálně spoustu dokumentů a předal je v letech 2009-2012 švýcarským vyšetřovatelům. Podobně nelegálně postupoval i jeho tajný spolupracovník pan Ivan Dunovský, který vynášel dokumenty přímo z MUS. A možná právě proto, že česká policie opakovaně vyhodnotila jejich udávání jako bezpředmětné, dodali materiály Švýcarům. Pan Češka vlastně po celou dobu příběhu Mostecké uhelné nejednal konstruktivně ani profesionálně jako odpovědný správce, ale zaujatě a destruktivně a byl posedlý osobním bojem proti vymyšlenému „nepříteli“.

Naopak pan ministr Grégr vystoupil jako státník, kterému skutečně záleželo na českých podnicích. Bylo to vystoupení cílevědomého muže, který toužil po sobě zanechat fungující a prosperující ekonomiku. Pan Grégr zcela otevřeně a jasně potvrdil, že vláda věděla, komu zbytkové akcie MUS prodává a že cena 650 mil. Kč jí stačila, protože MUS byla ve špatném stavu a potřebovala rychlou restrukturalizaci. Potvrdil také, že vláda věděla, že za privatizací MUS může stát také management MUS, ale nevadilo jí to. Pochybnosti, které se v té době šířily v médiích a od různých protivníků privatizace MUS, prověřil ministr Bašta a zjistil, že se nestalo nic nelegálního. Zjistil, že se nejednalo o žádné vyvádění peněz z MUS, ale o půjčky, které byly vždy vráceny.

Celou privatizaci MUS pak ministr Grégr označil jako úspěšnou, a to právě díky managementu MUS. Zároveň hovořil o nákladech, které by na vládu padly kvůli útlumu hlubinných dolů a nezbytnému ukončení výroby tříděného hnědého uhlí. Byl si také vědom (podobně jako další lidé z MPO) ekologických dluhů minulosti z doby socialismu, které se pohybovaly v řádech miliard korun.

Jsem velmi šťastný, že to tak dopadlo a cítím obrovskou vděčnost k Bohu za to, že umožňuje pravdě se dostat na světlo. V následujících kolech hlavního líčení se bude pokračovat dalšími výslechy důležitých svědků, jako je např. pan ministr Mertlík nebo náměstkyně ministra MPO paní Vlasáková. Předpokládám, že opět potvrdí nezbytnost a správnost tehdejších kroků vlády i managementu při stabilizaci a restrukturalizaci MUS. Ty se konec konců zřetelně projevují na jejím současném fungování.

Moc děkuju všem lidem, kteří tomu pomáhají a kteří mi věří.

S láskou

Antonio